

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik IX.

V Ljubljani, dne 1. julija 1929.

19. številka.

Zakaj naše delo ne more biti uspešno.

Druga ugodnost, ki jo imajo funkcionarji avstrijske poštne organizacije, pa je v nekem pogledu še večja od personalnega zastopstva. Vsi funkcionarji organizacije so namreč oproščeni vsake ptt. službe! Kakor hitro se povzpne član po volji in zaupanju ostalega članstva na vodilno mesto v organizaciji — predsednik, tajnik, blagajnik ali referent kakega odseka —, ali pa ga izvoli članstvo v personalno zastopstvo (glej uvodni članek v zadnjem »Poštnem glasniku«), ga poštna uprava oprosti vršenja vsake službe po uradni dolžnosti.

Kako je s plačo, z njegovim činom in napredovanjem ter kako s štejem službene dobe? Za vse je preskrbljeno. Plačo dobiva prav tako, čin mu ostane prav isti, napredovanje se vrši prav tako, kakor da bi bil aktiven. Njegovo mesto mu ostane zasigurano, njegova službena leta in prejemki mu teko, kakor da bi delal službo.

Vzemimo en primer, prilagoden našim razmeram! Pride k pošti kot pripravnik II/5 z 22 leti starosti. S 24 leti pride v vodstvo organizacije ali v personalno zastopstvo in je kot tak oproščen aktivne službe. Ako ostane v tem svojstvu 5 let, na kar se vrne v aktivno poštno službo, (ker ni bil več izvoljen ali ker je sam dal ostavko), se vrne kot uradnik II/4 s 7 službenimi leti. Ako je bil v upravi organizacije recimo 8 let, se vrne v aktivno kot uradnik II/3 z 10 službenimi leti. Če je 15 let v personalnem zastopstvu, potem pa ni več izvoljen ali neče več biti v zastopstvu, gre nazaj k prometu, od katerega je šel kot pripravnik II/5 z 2 službenimi leti, kot uradnik II/2 s 17 službenimi leti, torej s 6. stopnjo osnovne plače. In tako dalje, če gremo po tej poti naprej, pridemo lahko do zaključka, da je ta pripravnik, ki je odšel v rezervo kot pripravnik z 2 leti službe in s 24 leti starosti, ostal do 60. leta starosti v upravi organizacije. Na ta način se vrne ta človek v »aktivno« kot — upokojenec z najvišjim činom, s polnimi službenimi leti in s polno pokojnino. Idealno, kaj?

Morda bo kdo rekel, to je že vse čisto lepo in dobro za posamezne izvoljence-funkcionarje organizacije in personalne zastopnike, toda organizacija se ne more čutiti popolnoma svobodno, funkcionarji so le nekako indirektno odvisni od uprave, ker jih plačuje uprava (država) za njihovo delo v organizaciji kot aktivne poštne uradnike. Toda tega ravno ni. Avstrijski poštarji so čutili to nepisano neodvisnost, pa so pri sestavi nove službene pragmatike, pri kateri so zelo vidno in vplivno sodelovale organizacije, pristali na to, da plača poštna uprava samo delo v poštno-uradni službi. Vse od službe oproščene funkcionarje organizacije pa plača članstvo samo!

Mislite si, kakšna samozavest mora biti pri takem članstvu. Samo je izvolilo svoje voditelje, samo jih plačuje, samo jim avtomatično zvišuje prejemke po določenih službene pragmatike za aktivne uradnike, samo jih odstavlja ter s tem avtomatično virača poštne uprave na aktivno službovanje.

Kakšen ponos pa mora tudi navdajati voditelja uslužbenstva, funkcionarja organi-

zacije, zastopnika osebja, ko se zaveda, da je zastopnik in zaupnik tisočev tovarišev, za katere misli in dela neodvisen od državne uprave, kot zastopnik delojemalcev neodvisen od delodajalcev. Vedno se zaveda, da ga plačuje članstvo, da mu država samo jamči njegovo plačo in čin, denarne obveznosti pa da prevzema članstvo v obliki mesečne članarine.

Državna uprava je tukaj samo kot varuh pravice, kot zaščitnik zakona in kot porok, da hrani od službe oproščenemu funkcionarju organizacije njegovo mesto in čin ter da ga pomika v uslužbenskih listih in dekretih v činovne razrede, skupine in stopnje, ki ustrezajo določilom uradniškega zakona.

Članstvo plačuje svoje voditelje v isti višini, kakor bi imeli prejemkov, ako bi bili aktivni. Ker je v Avstriji vse napredovanje avtomatično, ni nobene pomote: tistega dne, ko pomakne poštna uprava zaradi organizacijskega dela oproščenega uradnika v višjo plačo na papirju, likvidira članstvo oziroma organizacija to napredovanje funkcionarjev v denarju. Razume se, da ne plačuje članstvo svojih funkcionarjev direktno, marveč da jih plačuje potom članarine posredno. Zato je tudi jasno, zakaj mora biti pri P. G. članarina 24 Din mesečno.

Funkcionar strokovne organizacije ima torej dve ugodnosti, dve prednosti, ki jih drugi nimajo, ki pa so bistvenega pomena za uspešno in progresivno delo v organizaciji: pravico soodločbe in oprostitev od aktivnega službovanja. Slaba organizacija mora postati pod takimi pogoji kmalu dobra, ker bo pač lahko dobila najboljše voditelje iz svojih vrst. Zato tudi ni čuda, da se je razvila n. pr. »Postgewerkschaft« do take dovršenosti, saj je bila že prej dobro urejena in disciplinirana organizacija.

Kaj lahko stori funkcionar organizacije, katerega uradniška kariera in bodočnost je zasigurana in ki nima nikakega drugega posla, kakor skrbeti za dobrobit in napredek svojega stanu in s tem posredno samega sebe. Kako lep, plemenit, idealen poklic: delati uspešno za svoje tovariše in za stroko, kateri se je posvetil. Saj lahko dela, saj mora delati, ko pa je to njegova služba in dolžnost.

Pri nas je ravno v tem pogledu tako težko. Poštna, telegrafska, telefonska služba, to so najtežje službe od vseh državnih služb. Saj te sama služba popolnoma izčrpa in malokdo privleče do pokojnine. Tako, kakor je zadnjič enkrat naš list zapisal: ptt. uslužbenec je z eno nogo v grobu, z drugo pa v zaporu; mi bi še pristavili: prost pa nikoli. Naša služba je kakor perpetuum mobile: dan in noč, petek in svetek, pozimi in poleti, brez prestanka kakor stroj, v ambulanci, pri brzojavnem aparatu, v špediciji, na telefonu in povsod. Razen dopusta, ki je v naši stroki zelo nesiguren, ni ptt. uslužbenec niti en dan v letu prost: ali ima službo dopoldne ali popoldne ali ponoči ali pa ves dan. In to težko in odgovorno službo.

Pod takimi okoliščinami je jasno, da je velika duševna in telesna žrtev, kdor prevzame funkcijo v vodstvu organizacije. Saj

mora tisto malo prostega časa, ki bi ga moral uporabiti za izprehode, kopanje, sport, zabavo, za družinsko življenje, izobraževanje, umetnost itd., prebiti zopet v društveni pisarni, na intervencijah, na večernih sejah itd. Ubije se na ta način telesno in duševno, postane razdražljiv in apatičen.

To velja na splošno za vse organizacije, kjer ne poznajo avstrijskega sistema, za našo organizacijo pa še prav posebej. Dobro se zavedamo, da bi se dalo več storiti in da bi se moralo več delati. Odkrito priznamo, da smo včasih prekasni s kakšno intervencijo, dostikrat prepovršni pri ugotavljanju vzrokov kakšne neugodnosti. Treba bi bilo še toliko, česar danes manjka in česar morda tudi članstvo pogreša. Morda ne bi bili končni uspehi dosti večji kakor so, ker so odvisni od drugih okoliščin, toda organizacija bi bila vedno dobro založen zanesljiv rezervar, iz katerega bi črpalo članstvo vse, kar potrebuje in pričakuje od svoje strokovne organizacije.

Da, res je, več bi se lahko storilo, toda za to ne manjka ne volje, ne truda, ne prizadevanja, nemara tudi ne sposobnosti, toda manjka prostega časa. Preveč smo zaposleni s prvo dolžnostjo — s službo državi, katera nas plača, da bi se mogli polnovredno posvetiti svoji drugi dolžnosti — delu v stanovski organizaciji za dobrobit osebja in za napredek našega stanu. Poštna služba zahteva polnega človeka; vse, kar poštar več dela, gre na račun njegovih živcev in njegovega zdravja. Zato pa je tudi jasno, da nihče od nas ne more postaviti v organizacijsko življenje celega človeka, ker je to fizično nemogoče.

Druge organizacije si pomagajo na ta način, da jemljejo funkcionarje svoje organizacije iz osrednjih oblasti, kjer je pisarniška služba vendar le lažja in kjer so imeli do nedavna zaradi nedeljenih ur mnogo več prostega časa, da so se lahko vsak dan par ur posvetili delu v organizaciji. Naša organizacija niti tega ne more. Gros njenega članstva tvori nižje uradništvo, ki je zaposleno v težki prometni službi. Kako je pri nas že težko dobiti odbornike za sklepčno sejo, kajti vsak večer jih ima nekaj nočno službo, nekaj na potovanju z ambulanco itd. Celo za vodstvo ne moremo dobiti ljudi. V pisarniški službi ni izbire, oni ljudje pa, ki bi znali in hoteli delati pisarniško službo in se tako vsaj malo razbremeniti od dela za občinitost, pa ne morejo priti do take službe.

Zato porabimo ta članek, v katerem smo prikazali idealne organizatorične razmere avstrijskih tovarišev, tudi za to, da pokažemo članstvu težkoče, ki jih ima vodstvo organizacije. Marsikdo namreč ne ve, da je za funkcionarje naše organizacije največja težava prezaposlenost in pomanjkanje časa.

Poleg vseh naporov in težkoč pa imajo naše organizacije tudi sicer vezane roke, njeni funkcionarji pa neprestano tvegajo, da jih pozove oblast kot držav. uslužbenec na odgovor za dejanja, izvršena v organizaciji, med tem ko so funkcionarji avstrijske organizacije pri izvrševanju organizacijskih dolžnosti skoro toliko ko imuni.

In to je treba upoštevati.

Kdaj naj se izplačujejo pogrebne.

Člen 124 uradniškega zakona določa: »Po smrti drž. uslužbenca, aktivnega ali upokojenega, se izplačajo kot pogrebna enomesečni redni prejemki umrlega uslužbenca.« Zakon je v tem pogledu toliko pomanjkljiv, da ne pove, komu naj se izplačajo in kaj je mišljeno pod »rednimi prejemki«. Zato je izdalo finančno ministrstvo z odlokom št. 42.300 od 17. aprila 1924 tolmačenje, da so redni prejemki **celokupni prejemki**, ki jih je dobival pokojni pred smrtjo, torej tudi njegova osebna in rodbinska draginjska doklada. Z odlokom št. 89.444 od 12. avgusta 1925 je pa pojasnilo, da se izplača pogrebna onemu, ki je pokojnika pokopal oziroma skrbel za njegovo zdravljenje in pogreb ter ki je poravnal iz te svrhe nastale stroške.

Bivše ministrstvo pošte in telegrafa pa je izdalo z odlokom št. 8462 od 22. februarja t. l. (Vesnik 6/1929, razpis 67) sledečo odredbo:

»Ugotovljeno je, da posamezne direkcije oziroma pošte ne izplačajo po smrti državnega uslužbenca na račun pogrebne enomesečnih rednih prejemkov umrlega uslužbenca njegovi ženi ali otrokom **po več dni ali celo mesecev**, vsled česar njegovim preostalim marsikdaj ni mogoče, da bi svojega reditelja **dostojno pokopali**. Zaradi tega se nalaga direkciji, da takoj naroči vsem poštam v svoji oblasti, da morajo na osnovi čl. 124 uradniškega zakona ob smrti državnega uslužbenca **takoj še istega dne** izplačati iz svoje blagajne **rodbini umrlega** na ime pogrebne enomesečne redne prejemke umrlega uslužbenca, a kesneje izvrše potrebni obračun. O prejemu te naredbe je treba poročati.«

To ministrsko naredbo je osobje z veseljem pozdravilo. Saj očituje humanost in socialnost, ob enem pa izpopolnjuje namero, ki jo je brez dvoma imel zakonodavec in ki je poudarjena že v sami besedi »pogrebna«, da namreč dobe svojci takoj ob smrti enomesečne prejemke umrlega, da imajo za pogreb.

Sedaj pa je izšlo v Okrožnicah XIX/152-1929 še četrto pojasnilo, po katerem sme pošta izplačati pogrebno samo osebi, ki je poravnala pogrebne stroške umrlega uslužbenca. Direkcijska odredba se sklicuje na

uradn. zakon in na Vestnik, toda zakon samo pravi, da »se izplačajo kot pogrebna enomesečni redni prejemki umrlega uslužbenca«, Vestnik pa natančno pove, enkrat da »njegovoj ženi ili deci«, drugič pa »porodici umrlog«, kar je isto. Nasprotno pa dir. okrožnica nadalje še izrečno določa: »Žena oziroma ostali sorodniki nimajo te pravice, če miso krili teh stroškov.«

Vidi se, da je vzela direkcija za osnovo rešenje g. fin. ministra 89.444 iz l. 1925, vprašanje je le, ali ni za pošto veljavna gori citirana naredba poštne ministristva, ker določa iz l. 1929, dočim je naredba finančnega ministristva še iz l. 1925. Za nas poštarje utegne imeti namreč tako tolmačenje enkrat slabe posledice. Kaj, ako bi se kdo lotil kedaj našega članstva pri obsmrtnem društvu »Dobrota«, ali da bi se kedaj osporavala pravica iz čl. 134 uradn. zakona v obče onim, ki so zavarovani pri kakem pogrebnem društvu in imajo kot taki pravico do brezplačnega pogreba?

Po našem nemerodajnem mnenju je podpora v izmeri enomesečne plače vdovi ali otrokom pokojnega samo nekaj od onih ugodnosti, ki jih imamo ravno drž. nameščenci na osnovi uradniškega zakona, kakor dopusti, polovična voznja itd., ne glede na to, ali smo tistih ugodnosti potrebni, oziroma ali se jih poslužujemo ali ne. Zakonodavec daje ženi ali otrokom ob smrti moža ozir. očeta — državnega uslužbenca — pogrebno, ne glede na to, ali in koliko so plačali za pogreb. Kajti, kako bi pa bilo, če umre drž. uslužbenec take smrti, kateri ne more slediti pogreb (utone ali pade v prepad, pa njegovega trupla ne najdejo)? Kako je tukaj s pogrebno, ko pa pogreba in pokopa ni bilo, ni moglo biti, pa seveda tudi ne pogrebni stroškov?

Še bolj nejasna se nam vidi določba, da mora stranka, ki zahteva izplačilo pogrebne, predložiti pošti poleg prošnje in mrliškega lista še »potrdilo, da je poravnala vse pogrebne stroške s saldiranimi računi vred«. Bojimo se, da se bo po tem predpisu ravno delalo ono, kar ministrstvo v prvem odstavku citiranega Vestnika graja, in da ne bo mogoče doseči onega, kar ministrstvo v drugem odstavku zahteva. Zakaj po našem mnenju je bilo ravno to vzrok, da so morale stranke po več dni čakati na izplačilo pogrebne, ker so zahtevale pošte poprej različne formalnosti in dokumente, katerih

stranka ni mogla pribaviti takoj prvi dan smrti.

V tej točki se najbolj bistveno razlikujeta ministrska in direkcijska odredba. Ministrstvo se ravno zgraža nad tem, da nekatere pošte po več dni ne izplačajo pogrebne, vsled česar pridejo svojci umrlega »u nemogućnost, da svoga hranioca pristojno sahrane«, t. j. **da ga dostojno pokopljejo**. V drugem odstavku ministrstvo še enkrat poudarja, da morajo pošte ob priliki smrti drž. uslužbenca **takoj še istega dne** izplačati njegovim rodbini pogrebno. Okrožnica pa veli, da se izplača pogrebna šele potem, ko prinese stranka ne samo potrdilo, da je poravnala vse pogrebne stroške, ampak tudi že saldirane račune.

Zdi se, da je tukaj pomota. Ne morem prinesti saldiranih računov, dokler nisem plačal, ne morem pa plačati, dokler nisem dobil pogrebne. Ministrstvo motivira nujnost izplačila ravno s tem, da bo mogla žena dostojno pokopati svojega moža, direkcija pa stavlja pravico do izplačila na pogoj že plačanega pogreba. Na ta način bo dobila stranka pogrebno vsekakor šele po nekaj dneh, namreč šele po pogrebu, ker — praviloma — se prej ne delajo in saldirajo računi.

Takisto nam ni razumljivo, zakaj mora prinesti stranka dekret o zadnjem napredovanju pokojnika, saj je vendar višina njegovih prejemkov razvidna **iz plačilne pole**, kar tudi citirana okrožnica v naslednjem odstavku sama pravi. Tudi predložitev odrezka čekovne nakaznice utegne kedaj spraviti stranko ob pogrebno. Kajti, kaj pa, če pokojnik teh odrezkov ni spravljal ali pa jih je tudi morda hranil, pa njegova žena ozir. vdova ne ve kam? Tudi se mora upoštevati duševno stanje žene ali otrok neposredno po smrti moža ozir. očeta, splošna žalost, zmešnjava in nebroj drugih skrbi in opravil, zlasti, če je bila smrt nenadna. Kje more tu žena iskati in kako najti odrezek zadnje čekovne nakaznice?

Uljudno prosimo — tako v interesu nas vseh kakor v interesu pravilnega izpolnjevanja ministrske naredbe 8462/1929 — za natančno pojasnilo, ker pošte ne vedo, po kateri odredbi naj se zdaj ravnaajo. Zadnja navodila morajo nujno dovesti do zakesnela izplačevanja pogrebni, česar bi pa pošte ravno ne smele storiti.

T. Š.

Navodila za izmenjevalne pošte.

(Nadaljevanje.)

Manjkajoči paketi.

Ko smo že vse pakete izenačili s spremnicami in nadštevilne pripisali, pa je ostal v popisih le še kak vpis neobčrtan — so to potem manjkajoči paketi. Te vpise prečrtamo z vodoravno črto v vseh izvodih popisa. Prvotni vpisi naj ostanejo čitljivi. Nad črto vpišemo »m«, kar znači, da paket manjka. Spremnico odvezamo in jo shranimo na določen prostor za odjavo in evidenco.

Zaključek popisov.

Pod zadnjim vpisom napravimo vodoravno črto in seštejemo vse popisane spremnice. Pod vsoto vpišemo število črtanih spremnic in jih odštejemo od prvotne vsote. Ostanek je končna vsota odpravljenih paketov, katero ponovimo z besedami. Pod končno vsoto se podpišeta uradnik in služitelj, ki sta odgovorna za pravilno izenačbo paketov s spremnicami.

Sumarna prijava in propratnica.

Izmenjevalna pošta mora dati obmejni carinarnici sumarno prijavo (obrazec P. št. 105) o številu paketov, ki so došli iz inozem-

stva, in sicer za vsako odpravo posebej. Radi pregleda se naj prijave označujejo z a, b itd. Prijavo je treba napraviti po došlih spisih razmene oziroma po popravljenih dohodnih kartah.

Da se obmejne carinarnice lahko razbremenijo od takih sumarnih prijav, morajo izmenjevalne pošte napraviti:

1. Popise za pakete, ki se ocarinijo pri vstopni carinjalni pošti.

2. Propratnice (obrazec P. št. 106) za pakete, ki prehajajo našo kraljevino ali pa ki se ocarinijo pri naših carinjalnih poštah. Propratnico napravimo v triplikatu. Dva izvoda odpravimo in jim priložimo popis paketov. Prvi izvod pa ostane pošti, ki se s posebnim popisom (P. 73) od vsake odprave preda obmejni carinarnici. Vsota popisanih propratnic se mora ujemati z vsoto sumarne prijave.

Odprava dokumentov za navadne pakete.

Propratnico v dvojniki, en izvod popisa in pripadajoče spremnice povežemo v sveženj. Te svežnje denemo v ovitke, ki se odpravijo pristojnim carinjalnim oziroma izmenjevalnim poštam kot priporočena pisma. Na vsako pismo vpišemo na naslovni strani številko propratnice. Za evidenco priporočenih pisem se vodi posebna predajna knjižica, v katero vpišemo na primerno mesto številke propratnic.

Primerjanje vrednostnih paketov in vrečnikov s spremnicami

se vrši na enak način kakor pri navadnih paketih. Le pri popisovanju vrednostnih paketov je ta razlika, da se vpiše v popise tudi vrednost, kar pri navadnih paketih z vrednostjo do 100 frankov izostane.

Kartiranje vrednostnih paketov in vrečnikov je izvršiti po predpisih za notranjo službo. Izmenjevalne pošte morajo dvakrat popisovati vrednostne pakete. Enkrat v popise radi primerjanja s spremnicami in za priloge k propratnicam, drugič pa še v karte za ambulančne pošte.

Za izmenjevalne kakor tudi za ambulančne pošte bi bilo praktično, ako bi se smeli uporabljati popisi vrednostnih paketov pri kartiranju kot podkarte. V tem primeru bi se tudi vrednostni paketi popisovali samo enkrat, kar bi poslovanje poenostavilo.

Odprava dokumentov za vrednostne pakete in vrečnike.

Dokumente odpravljamo istočasno s pošilkami na ambulančne pošte.

Odprava navadnih paketov ambulančnim poštam.

Navadne pakete odpravljamo na ambulančne pošte sumarično s spiskom razmene.

Vabilo na

X. jubilejno redno letno glavno skupščino

Oblastne organizacije poštne, telegrafskih in telefonskih uslužbencev v Ljubljani,

ki se bo vršila v nedeljo, dne **14. julija 1929 ob 14. uri** v dvorani Delavske zbornice na Miklošičevi cesti v Ljubljani.

DNEVNI RED:

1. Overovljenje pooblastil.
2. Čitanje zapisnika lanske glavne skupščine.
3. Poročilo predsednika.
4. Poročilo tajnika.
5. Poročilo blagajnika.
6. Poročilo nadzorne komisije in razrešnica
7. Določitev članarine za posl. leto 1929/30.
8. Volitve predsedstva, odbora in nadzorne komisije.
9. Predlogi in vprašanja.
10. Proslava desetletnice.

Pooblastila bo sprejemal verifikacijski odsek na dan glavne skupščine v zborovalni dvorani od 14. do 1/2 15. ure. Samostojni predlogi se morajo vložiti najmanj 8 dni prej OPO. Če ob napovedanem času skupščina ne bo sklepna, se otvori ob 1/2 15. uri ne glede na število navzočih.

Odbor.

Za pogodbene poštarje.

KDAJ BO REGULACIJA POGODBENIH POŠT.

Mnogi pogodbeni poštarji so se obrnili na organizacijo, pa sigurno tudi na direkcijo, zakaj se letos ne izvrši nova razdelitev pogodbenih pošt na razrede in stopnje po delovnih enotah zadnjih dveh let. Namesto poedinah odgovorov dajemo tukaj naslednje pojasnilo:

Po čl. 10 pravilnika o pogodbenih poštah se vrši regulacija pog. pošt. vsako tretje leto po prometu zadnjih dveh let. Čl. 29 istega pravilnika pa pove natančno, da bo naslednja razdelitev pogodbenih pošt in ureditev

prejemkov leta 1927 na osnovi prometa v letu 1925 in 1926.

Zadnja ureditev je bila torej leta 1927, regulacija se vrši vsaka 3 leta, potem se lahko izračuna, da bo prihodnja regulacija pog. pošt **še le l. 1930**, torej drugo leto, in sicer na osnovi delovnih enot iz leta 1928 in 1929. Zato morajo pog. poštarji počakati do drugega leta. Do takrat pa gotovo izide že novi pravilnik o pogodbenih poštah, ki bo na novo uredil štetje delovnih enot.

KAJ JE S POLOVIČNO VOŽNJO ZA POG. POŠTARJE.

Kakor smo v »Poštnem glasniku« že javili, je napravila Obl. organizacija tudi v sedanji vladi na g. prometnega ministra ob-

Vsaka izmenjevalna pošta priključi kopiji odpravnega spiska isto tiskovino v enem izvodu, na katerem izkazuje pakete ločeno po carinjalnih poštah. Ta spisek služi kot »spisek štetja«, na katerega je navesti imena uslužbencev, ki so pošiljke opremili z usmerilnimi listki, ki so pošiljke predajali ambulančni pošti oziroma natovorili v vagon, in čas, ko se je izvršila predaja. Ti podatki so potrebni, da odgovarjajo za eventualne nedostatke uslužbenci, ki so podpisani na dotičnih listinah.

Usmerilni listki.

Izmenjevalna pošta mora prav posebno paziti, da dobe paketi in spremnice pravilne usmerilne listke »Da se carini v....« oziroma »Izvoz....«, ki se odpravljajo ambulančnim poštam. Na pakete, kateri se odpravljajo v priklopnih vagonih samo za eno carinjalno pošto, in na spremnice, ki se odpravljajo priporočeno, ni nalepljati usmerilnih listkov.

Odprava paketov v vagonih.

Priklopni vagoni, v katerih odpravljajo izmenjevalne pošte pakete, naj imajo vedno zavore. Ti vagoni se priklopijo osebnim ali pa tovornim vlakom. Vagone naročimo pisмено pri postajenačelniku. Pakete vlagamo v voz tako, da so po vsem vagonu enakomerno razdeljeni. Pred odpravo vložimo v

voz spisek razmene odpravljenih paketov. Paketov, ki se lahko pokvarijo ali razbijejo n. pr. roentgenovi aparati itd., ne vlagamo v vagon. Natovorjanju prisostvuje tudi carinski uslužbenec, kateri plombira vagon s carinskimi kleščami. Razen tega je treba vagon tudi zakleniti s ključavnicami. Ključavnice odpošljemo z isto priložnostjo ko vagon, če uprava ne odredi kaj drugega. Na vagon nalepimo četrtinko pole papirja s točnim naslovnim krajem in z navedbo, koliko paketov je natovorjenih.

Pred odpravo vagona obvestimo postajenačelnika pisмено, naslovno pošto pa br-zojavno: dan odprave, številko vagona (tudi z besedami), odpravno priliko, koliko paketov je v vagonu in za katere carinjalne pošte.

O do- in odhodnih vagonih se vodi posebna knjiga za evidenco.

Pregled dela (obrazec P. števil. 24).

je sestaviti na podlagi do in odhodnih kart in spiskov razmene. K dohodu prištejemo nadštevilske pakete, manjkajoče pa odštejemo. Dohod mora izkazovati isto število pošilk kakor odprava.

Ostane.

Vsaka izmenjevalna pošta si naj uredi svoje poslovanje tako, da vse došle pošiljke

širno utemeljeno vlogo, da se prizna tudi pogodbenim poštarjem polovična vožnja na drž. železnicah in parnikih. Sedaj nas je želez. ministrstvo z odlokom števil. 12.139/29 od 5. junija t. l. obvestilo, da naši prošnji ne more ugoditi, ker bi bile polovične vozovnice za pogodbene poštarje protivne čl. 65 in 66. navodil o brezplačni in znižani vožnji.

Bojimo se, da ministrstvo ni dobro razumelo naše vloge. Organizaciji je bilo namreč znano, da po sedanjem pravilniku o voznih olajšavah pogodbeni poštarji in dnevničarji nimajo pravice do ugodnosti pri železniških vožnjah. Toda slišali smo, da pripravlja prometno ministrstvo nov pravilnik in to priliko je skušala organizacija izkoristiti, da bi se sedanji čl. 65 o novem pravilniku tako stiliziral, da bi imeli tudi predstojniki pogodbenih pošt pravico do polovične vožnje na železnicah. Ministrstvo pa je odklonilo našo prošnjo na osnovi sedanjega pravilnika.

Razume se, da zadeva za organizacijo ni rešena, marveč jo bomo zagrabili od druge strani in storili vse, da se l. 1926 pogodbenim poštarjem storjena krivica z novim pravilnikom popravi.

To in ono.

Vrtna zabava v Tivoliju. Zveza drž. nameščencev priredi dne 6. julija t. l. zvečer v hotelu Tivoli v Ljubljani veliko vrtno zabavo. Na programu so razne zabavne točke: pevske solistovske točke, prvovrsten kvartet, orkester, ples itd. Vstopnina znaša za osebo 10 Din, oziroma rodbinske vstopnice do 4 članov po 25 Din in za rodbine petih ali več članov po 35 Din. Ker je čisti dobiček namenjen za zgradbo uradniškega doma in se vsa ta prireditev vrši samo iz tega namena, priporočamo članom, da posetijo prireditev Zveze kot skupne organizacije vse drž. uslužbencev v Sloveniji v čim največjem številu.

Da se popravi stanovanjski zakon. Zveza drž. nameščencev je započela akcijo, da bi se revidiral stanovanjski zakon, ker smo ravno drž. nameščenci po 1. maju t. l. močno prizadeti. V svrhu uspešne akcije za revizijo zakona potrebuje Zveza pred vsem posebno tipične primere, v katerih so hišni lastniki prekomerno zvišali najemnikom - drž. nameščencem najemnine. Pri tem je treba poudariti, koliko prejemkov je dobival dotični uslužbenec dne 1. januarja 1929 in koliko jih prejema od 1. maja 1929 dalje. Važno je tudi javiti število in razloge posameznih deložacij, kolikor se tičejo drž. nameščencev. Vse to je treba javiti Zvezi do 15. julija 1929. Da ne bo nepo-

dnevno odpravi. Kjer to ni mogoče, je obdržati pošiljke na varnem prostoru v skladišču kot »ostanek«.

Za vse takšne pošiljke je kljub temu napraviti propratnice in jih izenačiti s spremnicami, kakor da bi se odpravile. Za ostanek uporabljamo mali popis (obrazec P. števil. 73), na katerem izkažemo pakete po carinjalnih poštah.

Pakete z nezadostnimi podatki ali brez naslova kartiramo s posebno karto tako zvanii »kontrolni«, za katere se vodi poseben »pregled dela«, se poizveduje in shrani komisijski v blagajno ali v drugače siguren prostor. Po končani poizvedbi kartira »kontrolni« te pošiljke s posebno karto skladišču za daljnjo odpravo. V propratnici pa navede, s katero sumarno prijavo je bila pošiljka prijavljena carinarnici in kdaj.

Pregledovanje listin.

Če je le mogoče, pregledamo listine še pred odpravo ali pa takoj po odpravi, na vsak način pa še isti dan. Če so »pregledi dela« pravilni, se primerja število v dohodnih spiskih z vpisi v dohodnih paketnih kartah in z vpisi v pregledu dela. Skladne vpise obdržamo z rdečilom. Pri dohodu v »pregledu dela« nadštevilske pakete prištejemo, manjkajoče pa odštejemo.

trebnega dvojnega dopisovanja, naj prizadeti naši člani javijo gornje podatke naravnost Zvezi državnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani.

Predsednik OPO tov. Jakše je odpotoval v Beograd zaradi kongresa, od tam pa v Novi Sad na posvetitev poštne doma in glavno skupščino novosadske organizacije.

Poštni kongres in glavna skupščina OPO. Vsa navodila za poštni kongres, ki se ima vršiti od 12. do 14. julija t. l. v Ljubljani, in za jubilejno glavno skupščino OPO, ki se bo vršila brezpogojno dne 14. julija v Ljubljani, objavimo v prihodnji številki. Že danes pa opozarjamo poverjenike in članstvo, da naj se, — če se bo kongres vršil, — udeležuje kongresnih razprav. Posebno velja to za službe prosto ljubljansko članstvo in bližnjo okolico. Zlasti pa naj se ljubljansko kakor tudi članstvo z dežele udeleži v največjem številu jubilejne skupščine in proslave 10-letnice naše organizacije. Večje pošte naj že sedaj skrbje za to, da bodo zastopane na skupščini in proslavi.

Opozarjamo na sestavka OPO, ki se bosta vršila dne 7. julija v Meži in v Slatini - Radenci. Natančni spored je bil objavljen v zadnji številki »Poštne glasnika«.

Prostovoljne prispevke za blagajno OPO sta darovala tov. Rebernik Ivan, pt. uradnik II/2 v Celju, 35 Din in tov. Grims Mara, pt. uradnica II/4 v Škofji Loki, 10 Din. Iskrena hvala!

Nov uradniški zakon. Čujemo, da je osnutek novega zakona, s katerim se naš položaj nanovo uredi, že docela izdelan, le višina prejemkov še ni končno veljavno določena. To se zgodi, čim se izvede potrebna redukcija osebja, kot posledica ukinitve 4 ministrstev in mnogih drugih nepotrebnih višjih instanc in uradov. Novi uradniški

zakon pozna še delitev vsega nameščentva v tri velike razrede: v uradnike, zvančnike in služitelje, odpravlja pa v uradniškem razredu dosedanje kategorije. V bodoče naj za napredovanje odločuje v prvi vrsti **praktična** usposobljenost in osebna marljivost, zmožnost ter v službi dokazana specialna uporabnost. Tako bi bilo n. pr. res sposobnim služiteljem — tudi brez predpisane izobrazbe — mogoče pod izvestnimi pogoji priti v razred zvančnikov, ki bi se spet enako lahko povzpeli v uradniški razred. V načelih je baje novi zakonski načrt mnogo svobodnejši in ugodnejši za nameščentvo. Če ne prej, stopi v veljavo, kakor zatrjujejo, z novim proračunom. »Naš Glas«.

Poštna novost v vlakih. Italijanske železnice uvedejo s 1. junijem poskusno telegrafsko službo v vlakih. Obstoja bo v tem, da bo vsak potnik med vožnjo lahko napisal in oddal brzojavko, ki jo bo sprevodnik odpravil naprej na naslednji postaji. Brzojavke bodo lahko pisane na posebne formularje, pa tudi na navaden papir, vendar bodo za slednji primer veljale posebne modalitete. Če se bo poskušnja obnesla, bo brzojavna služba za notranjščino Italije stalno uvedena v vlakih.

Zaradi dopustov izideta v juliju in avgustu t. l. samo po 2 številki »Poštne glasnika«, in sicer bosta izostali številki od 21. julija in od 21. avgusta 1929.

Seznam tvrdk, ki dajejo na izkaznice Gospodarske zadruge ali Obl. organizacije blago na obroke, izide letos zaradi pomanjkanja prostora šele dne 1. avgusta 1929.

Osebne vesti.

Postavljeni: za zvančnika 3. skupine dnev. Josip Kobilica pri III. ter. t. t. tehn. sekciji v Ljubljani; za služitelja 2. skupine dnevničar Zofija Bračun v Brežicah; za pogodbene poštarje: Dragica Herzer v Legradu, Josipina Mrak v Veliki Loki, Stana Fabiani v Jarenini, Marija Rupčič v Dragatušu in Franja Burger v Dolu pri Ljubljani.

Premeščeni: pb. ur. II/3 Marija Postl iz Dobrovnika v Prekmurju v Beltince, Justina Marušič iz Podnarta v Kranj in Kristina Kos iz Tržiča v Bohinjsko Bistrico; pb. ur. II/4 Ana Vernik z Maribora 2 na Ljubljano 1; pb. ur. II/5 Marija Hafner z Ljubljane 1 v Rogaško Slatino; zvan. 1. skup. Andrej Abram z Rakeka k III. ter. tt. tehn. sekciji v Ljubljani; zvan. 2. skup. Vinko Borštnar z Maribora 2 na Bled 1; zvan. 3. skup. Franc Traven od III. ter. tt. tehn. sekcije na Rakek; služ. 2. skup. Katica Habjan s Trbovelj 1 v Laško, Anton Primožič z Bleda 1 v Kranj in Franc Bevk iz Medvod k Sv. Janezu ob Boh. jezeru.

Poroke: zvan. 1. skup. Andrej Knaflič na Bledu 1 s Frančiško Vidic in Vincenc Kenc z Maribora 1 z Jero Bauman.

Izpite za vodstvo pogodbenih pošt so napravili: Draga Metaln, Marija Mihelič, Marija Barbič, Josip Ferenček, Amen Ambrožič in Maksima Engelman.

Zbirajte za sklad „Poštne doma“!

Razširjajte „Poštni Glasnik“!

Najcenejše in najboljše
vrvarske izdelke in motvoz

28 kupite pri
IVAN N. ADAMIČ

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 31.
Maribor, Vetrinjska ulica št. 20.
Celje, Kralja Petra cesta št. 33.

CIUHA & JESIH, LJUBLJANA

Zaloga vsakovrstnega manufakturnega blaga, zavese, preproge, linoleum, perje, puh, itd.

DOBAVITELJ GOSP. ZADRUGE.

Tuječ Evgen

LJUBLJANA, Cigaletova ul. št. 1

se priporoča

za prodajo elektrotehn. in tehničnega materiala, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.

21

Blago

za obleke, plašče itd., svila, cefirji, šifon za perilo in rjuhe

pri tvrdki

Novak

Ljubljana, Kongresni trg 15

najceneje!

Velika izbira — solidna postrežba

Dobava članom zadruge po nakaznicah

Popelin, batist
in svila
za
damsko
perilo

E. & A. Skabernè
Ljubljana

JOSIP OLUP

Ljubljana

23 priporoča svojo

trgovino z manufakturnim blagom in moškimi oblekami

domačega izdelka po najnižjih cenah. Obleke po naročilu se najhitreje in najsolidneje izvršujejo.

Dobavitelj gospod. zadr. pošt. nam. proti nakaznici.